

[Tove Jørgensen]

brandfolk ikke udsættes for en situation, hvor de i realiteten, som jeg nævner i bergrundelsen, gøres til stødtropper.

Det er jo rigtigt, hvad ministeren siger, at de blev tilkaldt, fordi der var en mand på taget. Men han var væk, da de kom, og brandvæsenet blev i stedet for sat til at sætte en slange op til døren. Hvad skulle den bruges til andet end i en eller anden foranstaltning for at få brudt ind på ambassaden? Det er altså ikke tilfredsstillende, at man bare siger, at de har været henvist til brandmæssige opgaver.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg skal om episoden ved den iranske ambassade sige, at fru Tove Jørgensens opfattelse af, at der unødigt blev skabt uro i befolkningen ved politiets optræden i denne sag, deler jeg ikke. Politiet havde på det tidspunkt, da det blev anmodet om assistance, ikke kendskab til, hvilke konsekvenser der eventuelt kunne opstå, og jeg mener derfor ikke, at der kan være tale om at kritisere dets optræden. At man så fra mediernes side sætter et meget stort apparat i gang, er en anden sag, som politiet ikke kan være ansvarlig for.

Med hensyn til, hvad der i øvrigt skete, må jeg have lov til at henvise til, at retsudvalget har fået en redegørelse om dette.

Så er fru Tove Jørgensen inde på et andet spørgsmål, nemlig afgrænsningen mellem politiets og brandvæsenets opgaver. Jeg synes egentlig, det fremgår af mit første svar, at det er politiet, der har ansvaret for løsningen af de politimæssige opgaver. Det er, som om fru Tove Jørgensen vil antyde, at politiet skulle have ønsket om at sætte brandvæsenet ind over for demonstrationer, blokader el. lign. Jeg tror, der blev sagt: som det også sker i visse tilfælde i udlandet. Det har jeg ikke nogen konkret viden om. Her kan jeg svare meget klart, at det vil politiet ikke gøre. Mit svar er et klart nej. Omvendt må jeg have lov at føje til, at skulle der i forbindelse med en demonstration opstå ildebrand el. lign., er det klart, brandvæsenet skal løse den specialopgave, men ellers synes jeg, opgavefordelingen må være klar, og jeg mener også, det var tilfældet ved den iranske ambassade.

Tove Jørgensen (DKP):

Jeg synes ikke, når man ser på tingene bagefter, at det er så klart. Jeg er meget glad for, at ministeren siger, at der ikke vil blive skredet ind med brandvæsenet ved blokader og lignende ting, og det vil jeg erindre mig i fremtiden.

Men jeg spurgte faktisk også, om ministeren havde undersøgt, hvornår politiet blev klar over demonstrationens omfang. Jeg er ikke så overbevist som ministeren om, at politiet ikke på et meget tidligere tidspunkt var klar over, at det i virkeligheden var en mere uskyldig affære end den, der blev lagt op til. Man kendte jo også lignende demonstrationer andre steder, i andre lande, og det kunne måske give politiet grund til at overveje, om der var grund til at sætte det helt store apparat i gang. Derfor vil jeg godt høre, om ministeren har søgt at få at vide, om man var klar over, hvordan det lå, på et tidligere tidspunkt af dagen, for dette foregik jo til langt ud på aftenen.

Så vil jeg gerne igen have præciseret: hvordan har ministeren tænkt sig at afgrænse opgaverne? For det er nødvendigt med en afgrænsning af, hvornår brandvæsenet skal gå ind, og hvornår det ikke skal. Og hvem er det, der skal bestemme, om det skal gå ind eller ej? Det er jo vigtigt for brandfolkene selv at vide, hvad de bliver brugt til, og da er det jo sådan, at brandfolkene ikke er inddraget i planlægningen af eventuelle aktioner, der kan komme på tale, og de har heller ikke haft mulighed for bagefter at deltage i vurderingen og kritikken af det, der skete. Det må dog være vigtigt for de mennesker, som skal arbejde med tingene, at de ved, hvilke risici de kommer til at udsætte sig selv for.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Fru Tove Jørgensen er vel lidt på kanten af, hvad det er rimeligt at komme ind på her med spørgsmålet om, hvornår politiet havde overblik over udviklingen af demonstrationen i den iranske ambassade. Jeg må igen henvise til, at jeg har givet en redegørelse også for tidsforløbet. Der er vel ingen, der senere kan komme og bevise, at man på et meget tidligt tidspunkt var klar over, hvordan en situation ville udvikle sig. At politiet anmoder brandvæsenet om at komme til stede, sker jo på et relativt tidligt tidspunkt, og